No. 121. DONDERDAG 8 OCTOBER. 1857.

VIER EN DERTIGSTE JAARGANG.

PROVINCIALE DRENTSCHE EN ASSER COURANT.

De uitgave dezer COURANT geschiedt op DINGSDAG, DONDERDAG en ZATURDAG. De prijs is per *drie maanden* te Assen *f* 2.30, buiten Assen franco per post *f* 2.45. — De prijs der Advertentiën is van 1 tot 5 regels *f* 1.00 en voor elken regel meer 15 cent, behalve 35 cent zegelregt.

OVERZIGT DER BELANGRIJKSTE GEBEURTENISSEN.

8 Oct.

Er is niets bestendigs op dit wereldrond, maar wel het onbestendigste van alles is de stemming van den *Times*, den grooten woordvoerder van het Engelsche volk. Gisteren was het *O Wee!* en *O Ach!* over den Indischen opstand; allerhande schrikbeelden vertoonden zich voor zijne oogen, en donker waren de kleuren waarmede hij de berigten uit het verre Oosten teekende. Heden is het *Juchheisa! Dideldumdei!* de Indische opstand is geen opstand, het is slechts eene muiterij, en deze muiterij zal tegen den aanstaanden zomer geheel bedwongen zijn

De eenigzins gunstiger toon, die in de jongste brieven van Calcutta heerscht en die toe te schrijven is aan de verligting van buitengewoon zorgwekkende omstandigheden, die op zeker oogenblik kort vóór het vertrek der brieven bestonden, schijnt bij den *Times* dezen volslagen ommekeer van gevoelen te hebben veroorzaakt. De Punjaub zal, zoo heet het thans, een aanzienlijk leger van Sikhs leveren; ook zullen er hulptroepen uit Cashmere, Kumaon en Nepaul aanrukken. Te Delhi heerscht de grootste verwarring. De Koning is verschrikt, daar de Engelsche artillerie zijn paleis bestrijkt. Mahomedanen en Hindoes twisten om de waterputten. Er is gebrek aan wapens, en de kwestie bij de belegerden zou slechts zijn in welke rigting te vlugten. Ook is de Indische bevolking, met weinige en verklaarbare uitzonderingen, ter gunste der Engelschen gestemd en zal dit nog meer worden, naarmate de oorlog voortduurt.

Men zegt, dat de *Times* steeds de stemming van het Engelsche volk wedergeeft; zoo dit zoo is, dan zien wij juist in deze veranderlijkheid een teeken van de koortsachtige spanning, waarin het verkeert; bij iedere ongunstige tijding ter neder geslagen, alsof alles verloren is en bij iedere gunstige tijding opgewonden alsof alles weder is gewonnen.

Generaal *Havelock* is van alle kanten ingesloten, maar doet wanhopige pogingen, om uit zijn allerneteligsten toestand te geraken. De Engelsche bladen melden ons nog, dat hij den 16den op nieuw slaags geweest en zegevierend uit den strijd getreden is. Ongelukkig echter heeft de cholera zich tegen hem gesteld, en deze magtige bondgenoot der Indiërs zal waarschijnlijk aan generaal *Havelock* alle kans van welslagen ontnemen.

In een brief uit Cawnpore aan den *Standard* leest men, dat de kleine bende van den generaal op Cawnpore teruggetrokken, en geheel Oude onder de wapenen en tegen Engeland opgestaan was. 50 000 en misschien 80 000 man geregelde en ongeregelde troepen en gewapende landlieden, 25 stukken geschut bij zich hebbende, betwistten voet voor voet het terrein aan dat handjevol Engelschen, tot minder dan 1000 man door ziekte, wonden en den dood gedecimeerd. Gedurende meer dan drie weken waren de soldaten van dat kleine leger dan aan eene brandende zon en dan weder aan een slagregen blootgesteld, van tijd tot tijd geen ander toevlugtsoord vindende dan een inlandsch dorp. In een der laatste gevechten hebben de hooglanders onder een verschrikkelijk vuur eene charge volbragt tegen eene vijandelijke schans; zij verjoegen de opstandeling n en ontnamen hun 3 kanonnen, die zij tegen hen losbrandden, waardoor deze genoodzaakt werden het hazepad te kiezen. De berigtgever voegt er bij, dat dit onverschrokken korps hooglanders op het laatste oogenblik tot 150 man gesmolten was. In zes achtereenvolgende gevechten hebben 1300 Europeanen, onder bevel van generaal *Havelock*. 11,000 man inlandsche troepen, die zeer sterk verschanst waren, verslagen en hun 60 stukken geschut ontnomen. De Europeanen verloren 100 man aan dooden en gekwetsten, zonder de talrijke slagtoffers der cholera te rekenen.

Wij weten nu, waarde Lezer, waarom Sir *Colin Campbell*, de Engelsche opperbevelhebber in Indie, niets van zich laat hooren.

Hij is niet ziek, hij wacht ook niet op zijn zondagschen rok, maar . . . de Oost-Indische compagnie heeft vergeten, hem, bij zijn overhaast vertrek uit Engeland, zijne aanstelling mede te geven, en zonder deze wil men hem in Indie niet als opperbevelhebber erkennen.

Het is eene van die belagchelijkheden, die alleen de Engelschen kunnen vertoonen.

In den Krim-oorlog zonden zij hunne keurtroepen naar het tranen-eiland, maar vergaten hun levensmiddelen en kleederen te zenden, zoodat zeer velen door honger en ellende omkwamen; o. a. was er veel gebrek aan schoenen; toen men dit in Engeland vernam werd er dadelijk eene lading schoenen afgezonden; de kapitein kwam in de haven van Eupatoria en bleef daar liggen; de administratie zag hem daar liggen en dacht, dat het schip niets te doen had en op terugvracht wachtte, zij besloot dus, om met hetzelve een specialen commissaris te zenden naar Constantinopel, om daar zoovele schoenen te koopen als hij maar krijgen kon, ten einde in de allerdringendste behoeften te voorzien; de kapitein ging weder onder zeil; niet ver van Constantinopel viel, terwijl de kapitein en de speciale commissaris op het dek wandelden, onder het rooken van een sigaartje, het gesprek op de zending van den laatste. „Wat," riep de kapitein uit, „gaat gij naar Constantinopel om schoenen, en ik heb eene lading schoenen aan boord." Men kan begrijpen, hoe de Commissaris opkeek, men maakte dadelijk regtsomkeerd, maar kon het bitter lijden van de Engelsche soldaten, ten gevolge het gemis van schoeisel in den winter in de loopgraven, niet weer vergoeden.

De Engelschen hebben boven in Indie de stad Delhi zeer versterkt, hebben daar groote voorraden geld, ammunitie, kanonnen en ander oorlogstuig opgehoopt, natuurlijk ten einde te dienen, om hunne heerschappij over de inlanders te bevestigen, maar ... zij vertrouwden de bewaking van dit alles genoegzaam alleen aan Inlandsche soldaten toe

Het is waarlijk, of eenige Engelschen van de oude Abderiten afstammen, of wel dat zij nu en dan eens onder de Kampermolen doorgaan.

Gelijk men weet, heeft Lord *Palmerston* indertijd in het Parlement in het breede de redenen ontwikkeld, waarom geene Engelsche troepen over de landengte van Suez vervoerd werden.

Het publiek keurde het echter zeer af, dat van den korteren weg naar Indie geen gebruik werd gemaakt en zoo sterk is de invloed van de openbare meening en van de drukpers in Engeland, dat de eerste Minister daaraan heeft moeten toegeven, zoodat thans de bezwaren tegen het transport over Suez zijn opgeheven, en reeds eene bezending troepen van het wapen der genie langs dien weg is verzonden.

De *Times* verzekert, dat binnen weinige maanden 85,000 Engelsche soldaten in Indie zullen zijn.

Het huwelijk van Engeland met Ierland is nooit zeer gelukkig geweest; onnoemelijk zijn de vechtpartijen, welke als een gevolg daarvan tusschen de Engelschen of Orangisten en de Roomschgezinde Ieren hebben plaats gehad. De laatsten zien dan ook met genoegen de moeijelijkheden, waarin Engeland door den Indischen opstand gewikkeld is, en John Bull is niet geheel en al zonder bekommering, dat de Ieren het voorbeeld der Cipayers niet navolgen. Te New-York in N. Amerika is eene meeting gehouden, die grootendeels door Ieren werd bijgewoond, en waarin bepaaldelijk de sympathie voor den opstand der Indiërs betuigd werd.

Naar men verneemt zal de parijsche konferentie den 3 November aanstaande weder bijeenkomen om, naar aanleiding van de door de divans van Moldavië en Wallachije te nemen besluiten, bepalingen vast te stellen voor de reorganisatie dezer twee Donau-vorstendommen.

De visites, die de *drie Keizers* van Europa elkander gebragt hebben, geven aan de dagbladen veel stof tot nalezingen en aanmerkingen.

Het gaat met de visites der vorsten ook al als met de visites in een gewoon burgerhuishouden. Zoolang de gasten aan de tafel des gastheers vereenigd zijn, is alles even mooi en lief en aardig, maar pas hebben de gasten den gastvrijen drempel achter den rug of een stroom van aanmerkingen breekt los, vooral onder het vrouwelijk deel van het gezelschap; dit ontbrak aan het eten, dat aan de kleeding der gastvrouw, iets anders weder aan de verlichting, etc. etc. En ook de gastheer en gastvrouw houden, onder de dekens, revue over de gasten, die aan hunne tafel aanzaten.

Onder de critiserende bladen bekleedt de *Times* eene eerste plaats; met kwalijk verborgen spijt ziet hij steeds de toenadering tusschen Rusland en Frankrijk, en het is niet te verwonderen, dat hij iedere gelegenheid aangrijpt, om eenige verwijdering tusschen hen te bewerken.

Hij doet opmerken, dat de Russische Keizerin aanvankelijk de bijeenkomst te Stuttgart niet zou bijwonen, omdat hare ongesteldheid dit verbood, dat daarop ook de Keizerin *Eugenie* van hare reis derwaarts, hoewel aanvankelijk bepaald, weder afzag, doch dat de Russische Keizerin daarna toch verscheen, nadat zij verzekerd was, dat de Fransche Keizerin niet in de stad der feesten zou komen.

Onze lezers zullen zich herinneren, dat ook wij de ongesteldheid der Czarin slechts al een voorwendsel beschouwden.

De *Times* nu ziet hierin eene beleediging voor het Fransche Keizerlijk paar. Het heeft inderdaad ook allen schijn, dat de Russische Keizerin ongaarne op gelijke lijn wenschte behandeld te worden met haar, die geen vorstelijk bloed in hare aderen heeft, en die voor eenige jaren nog hoogstens slechts aanspraak kon maken, om tot hare hofhouding te behooren en bij plegtige gelegenheden de sleep van haar kleed vast te houden, en dat er daarom ongesteldheid voorgewend is.

Napoleon zal deze beleediging niet vergeten.

In de dagbladen wordt ook opgemerkt, dat de resultaten, die *Napoleon* te Stuttgart heeft verkregen, wel niet zoo schitterend zullen zijn als hij verwacht had, omdat anders de *Moniteur*, die zeker reeds zou hebben uitgebazuind, daar het de ijdelheid der Franschen ongetwijfeld zou kittelen, dat hun Keizer slechts in den vreemde behoefde te verschijnen, om dit of dat te verkrijgen.

Eindelijk maakt men nog opmerkzaam op eene groote teleurstelling, welke *Napoleon* heeft moeten ondervinden De bijeenkomst te Stuttgart heeft door de bijeenkomst te Weimar de helft van haar luister en haar gewigt verloren.

Maanden lang was er over gesproken, dat de Keizers van Rusland en Frankrijk eene bijeenkomst zouden houden; het was bekend en de Fransche bladen bleven niet in gebreke dit wijd en zijd uit te bazuinen, dat het denkbeeld en de aandrang daartoe van de Russische zijde was uitgegaan; eindelijk had het den schijn, of *Napoleon* ten laatste had toegegeven. De Czaar kwam uit het hooge Noorden, en ieder verbond aan deze reis het denkbeeld, dat hij kwam, om wel in eene Duitsche stad, doch digt bij Frankrijk hulde te brengen aan *Louis Napoleon*.

Daar verspreidt zich op eens de tijding van eene bijeenkomst tusschen den Keizer van Rusland en dien van Oostenrijk. *Alexander II* komt dus niet alleen om *Napoleon*, ook om *Frans Jozeff*; de bijeenkomst te Stuttgart is niet zoo buitengewoon als men aanvankelijk dacht, want onmiddelijk daarna zou er nog eene bijeenkomst van Keizers plaats hebben.

Tegenover Europa en vooral ook tegenover het Fransche volk heeft de bijeenkomst te Stuttgart door de bijeenkomst te Weimar veel van de groote beteekenis verloren, die dezelve aanvankelijk had.

Wel zijn er luisterrijke feesten te Stuttgart gevierd, terwijl de bijeenkomst te Weimar, het kan niet eenvoudiger en korter, is afgeloopen; maar onze lezers vergeten niet, dat de feesten te Stuttgart eigenlijk niet waren ter eere van *Napoleon* of *Alexander*, maar van den ouden Koning van Wurtemberg, wiens 76e verjaardag werd gevierd, en die bij deze gelegenheid zoowel een bezoek van Neef *Louis Napoleon* als van Neef *Alexander II* ontving.

Ook het politieke gewigt van de bijeenkomst te Stuttgart is door die van Weimar grootelijks verminderd.

Zie hier, waarde lezer, hoe ons de verhouding der groote Mogendheden tot elkander thans voorkomt te zijn, ofschoon wij dadelijk zeggen, dat wij ook wel mis kunnen hebben, daar de diplomatie is een doolhof vol kronkelwegen, waarin men waarlijk wel een draad van Ariadne mag hebben, om den weg te vinden.

Wij zullen den loop der zaken eenigzints hooger moeten ophalen.

In 1815 sloten Rusland, Oostenrijk en Pruissen het zoogenaamd heilig verbond; dit was vooral gerigt tegen Frankrijk, den stookhaard der revolutien en van waar een *Napoleon* Pruissen en Oostenrijk overwonnen en een togt naar Moskou gedaan had; Rusland was de magtigste in dit verbond, zoowel op zich zelf als omdat Pruissen en Oostenrijk, hoewel beide Duitsche Mogendheden, uit grooten naijver steeds tegen elkander over stonden. Rusland kreeg hierdoor een invloed op de Europesche aangelegenheden, dien het vroeger nooit had gehad, en *Nicolaas I* maakte daarvan een meesterlijk gebruik.

Daar breekt het jaar 1848 aan; de revolutie barst in Parijs los en verspreidt zich in een oogenblik over Duitschland en Italie. Berlijn en Weenen hebben evenzeer hun 24e Februarij als Frankrijks hoofdstad.

Rusland blijft van alle groote Mogendheden van revolutie verschoond, wordt dus niet inwendig verzwakt en kan zijne magt naar buiten dubbel doen gelden. Het helpt Oostenrijk den Hongaarschen opstand bedwingen, en het is alleen aan zijne hulp te danken, dat de Oostenrijksche Staat niet werd opgelost.

Van af dit oogenblik achtte Rusland zich bijna almagtig in Europa. Zelf onverzwakt, zag het de andere Mogendheden nog lijdende aan de gevolgen van de hevige revolutie-koorts, die hen had aangetast; zij moesten groote legers op den been houden, maar alleen, om democraten, socialisten etc. binnen de eigen grenzen in bedwang te houden.

Nicolaas rekende toen het oogenblik gekomen, om een reeds door Czaar *Peter* gekoesterd lievelingsdenkbeeld ten uitvoer te brengen, nl. om de grenzen van het groote Russische Rijk tot aan de Middellandsche zee uit te breiden, om den zieken man, zooals hij den Sultan noemde, naar Azie te doen verhuizen, het Turksche gebied in Europa bij zijn Rijk in te lijven en Constantinopel, den zetel der vroegere Grieksche Keizers, tot de tweede residentie-stad van zijn Rijk te maken.

Hij misrekende zich geheel en al.

Louis Napoleon, tot nog toe weinig meer geacht dan een avonturier met avontuurlijke plannen, werd inmiddels President van de Fransche Republiek en weldra Keizer; hij bedwong de revolutie en het socialismus in zijn rijk, en maakte dezelve voor zeer geruimen tijd weerloos. Zijn blik rigtte zich daarop buiten Frankrijk, hij zag daar het kolossale Rusland, in het volle gevoel van kracht en in den waan, dat niets aan hetzelve weerstand kon bieden, aan het hoofd van Europa.

Hoe dit te veranderen?

Met Frankrijk alleen, dat door de revolutie inwendig zeer verzwakt was en wiens financien zeer in de war waren, zag hij daar geen kans toe. Aan een verbond met Oostenrijk of Pruissen was niet te denken, omdat deze met Rusland verbonden waren en geheel onder diens invloed stonden En wat zou ook een zwakke aan een zwakke helpen?

Er bleef dus niets over dan Engeland.

Hier moesten echter oude veeten, oude volksveroordeelen, de herinnering aan de behandeling van *Napoleon I* overwonnen worden.

Maar het kon niet anders, de omstandigheden drongen. Het Westersch verbond kwam tot stand.

De Sultan, de zieke man, doorgrondde de plannen van *Nicolaas* zeer goed; hij begreep wel, dat de boodschap van

Menschikoff, hoewel schijnbaar de handhaving der regten van zijne Grieksche onderdanen ten doel hebbende, eigenlijk moest verstaan worden als: „*ontruim Constantinopel of ik zal er u uit verjagen.*" Hij gevoelde zijne zwakheid, zag naar hulp om, en kon die niet vinden dan bij Engeland en Frankrijk.

Deze beiden zagen het gevaar in, dat het Europesche evenwigt dreigde, zoo Rusland de beoogde uitbreiding erlangde, maar beiden zagen ook tegen een oorlog met Rusland op, in den toestand, waarin Europa toen verkeerde; zij trachtten door protesten en krijgstoerustingen *Nicolaas* van zijne plannen af te brengen, maar het hielp niet, de Czaar ging zijn gang, en de Oostersche Oorlog was er het gevolg van.

Rusland rekende zoo al niet op de hulp dan toch op de medewerking en in het geheel niet op de tegenwerking van Oostenrijk; dit Rijk evenwel, dat reeds te over den invloed van den magtigen nabuur ondervond, had met schrik gezien, welke plannen *Nicolaas* koesterde, niets minder dan de inlijving van Europeesch Turkije. Zoo dit gebeurde, Oostenrijk zou geheel afhankelijk van Ruslands magt worden en bijna te pletter worden gedrukt door het gewigt van den Noordschen kolossus; Frankrijk en Engeland bleven niet in gebreke, om de Oostenrijksche Regering hierop steeds opmerkzaam te maken. Oostenrijk antwoordde dus al dadelijk ontwijkend op de opvordering van den Czaar tot medewerking, en wapende zich inmiddels van top tot teen. De geheele staatkunde van Oostenrijk in den Oosterschen oorlog, wordt beschreven door het woord: *weifeling*. Het schroomde zeer zich openlijk tegen Rusland te verklaren, oude betrekkingen, een gevoel van dankbaarheid en de vrees voor wraak hielden hetzelve terug, maar nog meer schroomde het, dat de plannen van Rusland zouden verwezenlijkt worden. Het ging daarom een verbond met Engeland en Frankrijk, ter bescherming van Turkije, aan, doch nam geen daadwerkelijk deel aan den Oosterschen oorlog, hoewel de tijd eindelijk verscheen, dat het ingevolge de bepalingen van dat verbond, daaraan moest deelnemen. Men weet den uitslag van den Oosterschen oorlog. Rusland, hoewel het dapper streed, moest zich overwonnen erkennen, en voor geruimen tijd, zoo niet voor altijd, zijne eerzuchtige plannen jegens Turkije opgeven; het verloor geheel en al zijn invloed in Oostenrijk en voor het grootste gedeelte in het overig Duitschland en in Europa. Frankrijk daarentegen ging met den palm der overwinning weg; de invloed, dien Rusland in Europa uitgeoefend had, verplaatste zich bijna plotseling naar Frankrijk; genoegzaam alle vorsten, zoo van den eersten als tweeden rang, bragten hulde aan *Napoleon* en het scheen, alsof zij allen eene bedevaart naar Parijs moesten doen, terwijl gedurende en na den Oosterschen oorlog de Czaar zijne logeerkamers wel kon digtspijkeren. Frankrijk heeft sedert den val van Sebastopol ook in de politiek de eerste plaats onder de volken van Europa ingenomen, welke deze in andere opzigten reeds lang aan de Fransche Natie hebben toegekend; de Fransche taal toch is in geheel Europa de taal der Hoven, van de diplomatie en van het fatsoen; Parijs heerscht over de modes, en de modes beheerschen geheel Europa, ja de geheele wereld; genoegzaam alle voorwerpen van weelde, van smaak en van elegantie komen uit Frankrijk; de Fransche litteratuur wordt evenzeer buiten als in Frankrijk gelezen. Rusland kon zijn overwigt in Europa door niets regtvaardigen dan door zijne physieke magt; het geeft aan Europa niets dan wat rogge, maar op het gebied der nijverheid, der kunsten en des geestes is het dood arm. Staat er hier en daar nog eens een man van geest op, hij verplaatst zich dikwijls nog naar een oord, waar meer geestverwanten wonen. De Fransche Natie daarentegen kan haren voorrang regtvaardigen door hare beschaving, haar geest, hare groote vorderingen en uitstekende voortbrengselen op het gebied van kunsten en wetenschappen, handel, landbouw, nijverheid etc.

Engeland trad uit den Oosterschen oorlog te voorschijn, ontdaan van alle illusien over de voortreffelijkheid van deszelfs krijgswezen, spijtig, dat het in den Oosterschen oorlog slechts eene tweede rol had gespeeld en teleurgesteld in deszelfs plannen, om de magt van Rusland te kortwieken, vooral met het oog op het voortdringen der Russen in Azie.

Oostenrijk eindelijk, dat in den oorlog eigenlijk niemands partij gekozen had, vond na den oorlog ook nergens een vriend; veracht door zijne zoogenaamde bondgenooten, had het zich Rusland ten vijand gemaakt, dat deszelfs nederlaag en te regt, aan Oostenrijk toeschreef. Later ontstond er nog wel eene toenadering tusschen de Hoven van Weenen en van St. James, maar deze was gegrond op overeenstemming van wederzijdsch belang, en duurde niet langer dan zoolang dit belang bestond.

Rusland stond na den Oosterschen oorlog op zich zelf, alleen met het trouwe Pruissen aan zijne zijde, dat echter zich zelf ook wat op den achtergrond had geschoven, door niet aan den Oosterschen oorlog deel te nemen. Het heilig verbond was daadwerkelijk verbroken door het verbond, dat Oostenrijk met Engeland en Frankrijk tegen Rusland had gesloten. De Czaar zag geen kans, om den verloren invloed te herwinnen, zoolang het Westersch verbond bleef bestaan, en het heeft in de laatste drie jaren al het mogelijke aangewend, om dit verbond te verbreken en met Frankrijk in nadere betrekking te komen; het eerste is niet, maar het laatste wel gelukt. *Louis Napoleon* had volstrekt geen belang, om Rusland af te stooten, integendeel het prikkelde zijne ijdelheid, dat de magtige en trotsche Czaar zoo ondubbelzinnig zijne vriendschap zocht, terwijl voor zes jaren Keizer *Nicolaas* hem nog niet als gekroonde broeder had willen erkennen; bovendien was er geen zekerder middel, om de eerste plaats in Europa te blijven bekleeden, dan door zoowel aan den Czaar als aan Koningin *Victoria* de hand der vriendschap te reiken en den naijver tusschen beide gaande te houden. *Napoleon* had, wanneer een zijner vrienden niet gedwee genoeg was, zich slechts meer tot den anderen te neigen, en de vrees, dat hij met dezen een inniger verbond zou sluiten dan met de andere, zou dan den weerstrevige wel weer gedwee maken.

Napoleon wilde waarschijnlijk door de zamenkomst te Stuttgart, deze staat van zaken, die reeds voor die zamenkomst bestond, bevestigen, door de vriendschap met den Czaar te versterken en den luister van Frankrijk te verhoogen; de Czaar wilde ook, door den vriendschapsband met *Napoleon* naauwer toe te halen, zijn invloed in Europa vermeerderen.

Wie zou echter het meeste nadeel ondervinden van de vriendschapsverbonden tusschen *Napoleon* en Engeland aan de eene zijde en *Napoleon* en Rusland aan de andere zijde?

Duitschland, of wel Pruissen en Oostenrijk en voornamelijk deze laatste staat.

Duitschland zou den alles overheerschenden invloed van *Napoleon* ondervinden, zonder van den anderen kant zelf invloed te kunnen uitoefenen. *Napoleon* zou in zekeren zin ook Duitschland beheerschen, gelijk het nu reeds Pruissen zich naar zijn zin heeft doen voegen in het geschil met Zwitserland, gelijk hij zijn wil in de zaak der Donau-Vorstendommen doordrijft, gelijk hij Denemarken in zijn geschil met Duitschland over het Hertogdom Holstein ondersteunt.

Men kan begrijpen, dat men in Pruissen en Oostenrijk zeer ongerust was over de zamenkomst van den Czaar met Keizer *Napoleon*.

Beide Staten hadden hetzelfde belang, en men wist niet beter het dreigende gevaar af te wenden, en den meer en meer aanwassenden invloed van *Napoleon* in Europa te keer te gaan, dan, zoo mogelijk, het Heilig verbond te hernieuwen, althans eene verzoening tusschen Rusland en Oostenrijk tot stand te brengen.

Eene groote zwarigheid was hiertegen, dat nl. de Czaar en de geheele Russische Keizerlijke familie een hevigen wrok tegen Oostenrijk en diens Keizer had, ter zake van de handelwijze van dezen in den Oosterschen oorlog, die vooral Keizer *Nicolaas* zeer moet gegriefd hebben.

Alles werd nu in het werk gesteld, om *Alexander II* tot verzoening met *Frans Jozeff* te stemmen, zelfs de Koningin van Pruissen voerde daarover eene correspondentie; het voornaamste argument, dat gebezigd werd, was, dat er een dam moest opgeworpen worden tegen den toenemenden invloed van Frankrijk, die vooral voor Duitschland drukkend zou worden, en dat deze dam alleen kon gevonden worden in eene naauwere vereeniging van Rusland, Oostenrijk en Pruissen.

Eindelijk gaf de Czaar toe, en, naar men zegt, was de oude Koning van Pruissen eerst gerust omtrent de gevolgen van de zamenkomst te Stuttgart, toen die te Weimar bepaald was.

Men kan begrijpen, hoe weinig aangenaam deze laatste bijeenkomst voor den Keizer van Oostenrijk was, daar hij wist, hoe *Alexander II* en de geheele Keizerlijke Russische familie over hem dacht, en om welke reden men tot verzoening had besloten.

Het is nu niet onwaarschijnlijk, dat het Heilig verbond hernieuwd wordt; men zal dan twee verbonden hebben, het Heilig verbond en het Westersch verbond.

Wij gelooven, dat die vernieuwing voor Europa en vooral voor de kleinere Staten wenschelijk is, daar anders de invloed van *Napoleon* veel te overwegend zou worden; *Napoleon* is wel de Keizer des vredes, maar hij mag toch gaarne zijn zin hebben, en zoo men zijn zin niet deed, kon hij wel eens begrijpen, dat hij genoodzaakt werd, om, op dat punt althans, de Keizer des oorlogs te worden.

Ziedaar, waarde lezer, hoe wij meenen, dat er in de laatste jaren op het politiek schaakbord tusschen de vijf groote mogendheden is gespeeld.

Ons Overzigt is hierdoor zeer uitgedeid, en wij zullen het daarom voor heden sluiten, na nog vermeld te hebben, dat in *Spanje* het Ministerie *Narvaez* voor kabaal en intrigue is bezweken, gelijk reeds lang voorzien werd; het zou nog zoo lang aan het roer van staat blijven, totdat de Koningin met een nieuw stel Ministers klaar was.

BINNENLANDSCHE BERIGTEN.

Als een bewijs van verregaande baldadigheid wordt uit 's Gravemoer gemeld, dat door eenige jongelingen, welke in eene weide speelden, twee daarin grazende kalveren, deerlijk zijn mishandeld, door aan het eene de oogen uit te steken en het andere den staart af te snijden, in welken deerniswaardigen toestand zij door den eigenaar werden gevonden.

— Men leest in den Antwerpschen *Précurseur*:

„Verscheidene met de laatste post te Antwerpen ontvangen brieven uit Britsch-Indie waren geopend geworden en droegen duidelijk de sporen van die schennis van het geheim der brieven. Waar, doorwien en op wiens last is zulk een misbruik gepleegd? Het is van veel belang dit te weten, en een onderzoek ten deze zou zeer nuttig zijn. Met leedwezen zouden wij vernemen, dat in eene Britsche kolonie, onder eene regering die er op boogt de meest liberale beginselen in praktijk te brengen, men zich niet slechts bepaalt tot het instellen van eene strenge censuur op de dagbladen, een embargo legge op de voortbrengselen der boek- en steendrukpers, maar zelfs de preventieve maatregelen zoover uitstrekt, dat zij zelfs de particuliere correspondentie niet meer eerbiedigt."

— Volgens een partikulier schrijven aan de *Utr. Ct.* uit Curaçao van den 8sten Sept., wordt de emancipatie reikhalzend te gemoet gezien, vooral om de thans bestaande moeijelijke positie der slaven-eigenaren op te heffen; op de plantage Savonet zijn de slaven begonnen in massa te weigeren de bevelen huns meesters uit te voeren; de zaak wordt door den procureur des Konings onderzocht.

— Door de verschillende provinciale kommissiën van onderwijs zijn in de zomervergadering geëxamineerd en toegelaten 30 onderwijzers van den 2en rang, 67 van den 3en rang, 62 van den 4en rang, 1 huisonderwijzer, 83 schoolhouderessen en 3 huisonderwijzeressen.

— Bij het departement van Marine is, op den 4 dezer, een telegrafisch berigt uit Napels ontvangen, vermeldende de aankomst op dien dag van den prins *van Oranje* aldaar aan boord van Zr. Ms. schroefstoomkorvet G r o n i n g e n. Op dien bodem was alles wel.

— Den 5 dezer is bij het prov. Geregtshof van Zuid-Holland met de behandeling van de zaak der 22 Maleijers voortgegaan. Het getuigenverhoor is afgeloopen. Verschillende getuigen zijn nog gehoord, terwijl de verklaringen van onderscheidene afwezige getuigen zijn voorgelezen. De beschuldigden zijn onderscheidene malen opmerkzaam gemaakt op hetgeen uit die getuigenissen of verklaringen ten nadeele van allen of van sommigen voortvloeide. Onder de gehoorde getuigen bevond zich de echtgenoot van den kapitein. Na het getuigenverhoor, heeft de voorzitter eenige der beschuldigden, elk in het bijzonder ondervraagd, terwijl gedurende dien tijd de overige beschuldigden uit de zaal werden verwijderd. Dat verhoor der beschuldigden zou den 6 dezer worden voortgezet. De adv. gen. *Francois* heeft, uit naam van den proc. gen., aan de beschuldigden doen aanzeggen, dat hij voornemens is: zijn rekwisitoor ook tegen hen te nemen 1. ter zake van desertie van boord van het schip gedurende de reis, en 2. ter zake van diefstal van de scheepsbarkas van de *Twenthe*. De verdediging heeft, bij monde van den heer *van Stipriaan Luiscius*, aanteekening verzocht, hetgeen het hof verleend heeft, dat aan de beschuldigden niet is medegedeeld, wat gedurende hunne afwezigheid uit de zaal is voorgevallen.

Den 6den is het verhoor der beschuldigde Maleijers afgeloopen. De advocaat-generaal heeft het woord gevoerd en volgehouden de rebellie van tien beschuldigden; zullende de vrijspraak van de overigen op dit punt requireren. Den 7 dezer voortzetting zijner rede.

Blokzijl, 3 Oct. Alhoewel de longziekte onder de runderen van de wed. H. P. te dezer plaats niet ernstiger wordt, blijft zij toch voortgaan en neemt zoo nu en dan een rund weg. Sedert omstreeks vijf weken, dat zij hier heerscht, zijn er van de 26 stuks 4 aan de longziekte gestorven. Bij de overige veehouders alhier is het vee gezond.

Ambt Vollenhove, 3 Oct. De palingvangst, waarin zoo velen in deze gemeente een voornaam middel van bestaan vinden, was dezen zomer, ten gevolge van de hitte en van het lage binnenwater, buitengewoon ruim. Niet zelden gebeurde het, dat men in ééne fuik in eenen nacht van 25 tot 40 halve Ned. ponden paling ving. Neemt men in aanmerking, dat de meeste visschers gewoonlijk van 30 tot 90 fuiken te gelijk hebben uitgezet, dan kan men daaruit tot de aanzienlijke vangsten besluiten. Van deze paling wordt de schieraal hoofdzakelijk naar Engeland verzonden, terwijl de zoogenaamde roode en dobbelaar-aal voor het grootste gedeelte in den omtrek verbruikt wordt.

De door de opkoopers besteedde prijzen der schieraal waren dit jaar als volgt: 1o. zwaarte, van 1 Ned. pd. en daarboven, 45 à 50 ct. per pd.; 2de zwaarte, van $\frac{1}{4}$ pd. tot 1 pd. 32 ct. per pd.; 3o. zwaarte, beneden $\frac{1}{4}$ pd. 22 ct. per pd. De prijzen der roode aal waren 14 à 20 ct. per pd., naar gelang der zwaarte. De dobbelaar-aal, die de schraalste en grofste soort van paling is, gold van 16 tot 25 cts. *Prov. Ov. Ct.*

IJsselstein, 29 Sept. Als een bewijs in welk groot getal zich de muizen in deze streken ophouden, verdient vermelding, dat zich te Benschop een landbouwer bevindt, bij wien zij zelfs tot in zijne geldkist zijn doorgedrongen, met dat ongelukkig gevolg, dat zij in één nacht meer dan f 700 aan bankpapier vernield hebben.

's Hertogenbosch, 1 Oct. Bij arrest van het provinciaal geregtshof in Noord-Brabant van heden zijn *W. Kerkhof* tot 8 en *N. Keyzer* tot 10 jaren tuchthuisstraf veroordeeld, wegens diefstal met braak, in het begin dezes jaars te St. Oedenrode gepleegd. De twee andere beschuldigden zijn, bij gebrek aan wettig bewijs, buiten vervolging gesteld.

— Heden stond voor de arrondisements-regtbank alhier te regt M. P., loodgieter ter dezer stede, ter zake van onwilligen manslag ten gevolge van onvoorzigtigheid onbedrevenheid of achteloosheid, door, als aannemer van het witten der St. Katharina kerk alhier, een steiger te hebben doen vervaardigen, die, wegens ondoeltreffende zamenstelling en gebruikmaking van oud en te ligt hout, is bezweken en den dood van een der personen, die daarop op last van den beklaagde werkzaam was, heeft ten gevolge gehad. Het openbaar ministerie concludeerde tot schuldigverklaring van den beklaagde aan het hem ten laste gelegde feit en veroordeeling tot eene gevangenisstraf van één jaar en f 100-„ boete. De uitspraak is bepaald over 8 dagen.

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

FRANKRIJK.

Te Rocroy is, naar van eene geloofwaardige zijde gemeld wordt, eene vrouw van 80 jaren, die met een 85-jarigen man is gehuwd, bevallen van een zoon, die echter slechts weinige uren geleefd heeft. Dit is wel een buitengewoon verschijnsel in de anthropologie. Wel is waar werd in de vorige eeuw een Pool, die 157 jaren, 3 maanden en 3 dagen leefde en in zijn 88ste jaar in het huwelijk trad, daarna nog vader van 7 kinderen, maar zijne vrouw was pas in de veertig. De Engelschman *Thomas Paco*, die in 3 eeuwen leefde, in de 14e, 15e en 16e, daar hij in 1383 geboren, eerst in 1535 overleed (dus 152 jaren oud zijnde), was eerst in zijn 120ste jaar in het huwelijk getreden, maar het is niet bekend of hij nog vader werd; aan het echtpaar van Rocroy komt dus de kroon toe.

— Het officiële dagblad van Rome berigt in zijn no. van den 26 Sept. jl., dat de noodige stappen gedaan zijn tot zaligverklaring van 94 personen, die in de laatste tijden in Corea, Cochin-China, Tonkin, China en op een eiland in den stillen Oceaan als martelaren voor het Christelijke geloof gestorven zijn. Daaronder zijn acht Europesche geestelijken; de overigen zijn inlanders.

ENGELAND.

Nopens den onlangs tot opperbevelhebber der troepen in Engelsch Indie benoemden generaal sir *Colin Campbell*, verhaalt men de volgende anecdote: Ongeveer zes weken voor den slag van Assaye achtte de generaal *Wellesley* het noodig om bezit te nemen van een belangrijk fort, Ahmednugger genaamd. Het werd dan ook genomen ten gevolge eener zeer moedige beklimming. In het laatste van den aanval zag de generaal *Wellesley*, dat een jong officier, die den rand van een zeer hoogen muur had bereikt, door den vijand er van afgerukt en hoog door de lucht weggeslingerd werd. De generaal twijfelde niet of hij moest ernstig gewond, zoo niet gedood zijn door den val; maar terwijl hij zich beijverde om den naam van den dapperen jongeling te weten te krijgen, had hij de voldoening hem na weinige oogenblikken, slechts weinig bezeerd, den aanval te zien hernieuwen. Den volgenden morgen deed de generaal hem bij zich komen, en bood hem aan om als brigade-majoor aan zijnen staf te worden verbonden: en van dien tijd af, liet hij hem, door al zijne veldtogten en lotgevallen heen, zelfs bij de bemagtiging van Parijs, in zijne eigene familie-betrekkingen en vriendschap

deelen; en wanneer de moedige daad somwijlen door den generaal werd vermeld, zeide deze, dat het eerst dat hij hem bij het leger ontwaarde was, toen hij hem in de lucht had zien dwarrelen. Die jonge officier nu, is de thans vergrijsde, veelvuldig gedecoreerde generaal sir *Colin Campbell*, die zich laatstelijk in den Russischen oorlog heeft onderscheiden en bij het herstel van den vrede tot gouverneur van Nova Scotia en nu kort geleden tot chef van het Indische leger werd benoemd.

— De gebeden, welke de Anglicaansche geestelijken op den aanstaanden bede- en boetedag moeten voorlezen, worden thans door de Londensche dagbladen medegedeeld. Daarin is geene sprake van tuchtiging der muiters, maar wordt voor hen, en bepaaldelijk voor hunne bekeering tot het Christendom, gebeden onder verwijzing naar het Evangelische gebod, om ook de vijanden lief te hebben. Een dier gebeden behelst den wensch, „dat de inboorlingen van Britsch-Indie prijs leeren stellen op de zegeningen, welke de Voorzienigheid hun beschoren heeft, door hen onder het gezag van een Christenland te stellen, op dat de Engelschen meer en meer, in woorden niet alleen maar ook door voorbeelden, de zegenrijke werking hunner heilige godsdienst toonen."

— In de tot nu toe vereischte lengtemaat voor de rekruten is eene vermindering gekomen. Voor de kavallerie is zij van vijf voet zes duim tot vijf voet vijf duim, en voor de infanterie van vijf voet vijf duim tot vijf voet vier duim verminderd. De ouderdom der rekruten, vroeger van 18 tot 25 jaren bepaald, is thans vastgesteld op 18 tot 30 jaren. De rekrutering gaat over het algemeen naar wensch; gedurende de laatst verloopen zes weken hebben wekelijks duizend personen dienst genomen, en ten gevolge van de nu genomene maatregelen verwacht men eene verdubbeling van dit cijfer. Nog 10,000 man militie zullen worden geligt, zoodat zij op 25,000 man wordt gebragt.

— Onlangs ontdekte de Engelsche bank, bij het opmaken van hare balans op zekeren zaturdag, dat 100 p. st. in specie ontbraken. De nacht werd doorgebragt om het abuis, want men hield zich overtuigd dat geen diefstal was gepleegd, te vinden. Den volgenden morgen kwam een der ambtenaren op het denkbeeld, dat welligt bij het opzenden van kisten met geld, van Southampton naar West-Indie, 100 p. st. te veel kon zijn geëxpedieerd. Onmiddelijk ijlt men naar den telegraaf, en daar begon eene jagt door de electriciteit gemaakt op den stoom, welke laatste reeds 48 uren voor had. De telegraafdraad vraagt, of het bedoelde schip nog in de haven ligt. „Het is op het punt het anker te ligten," wordt geantwoord. — „Het moet nog even wachten," beveelt de electriciteit. Aan dit bevel wordt gehoorzaamd. „Heeft het schip kisten geld aan boord, gemerkt.....? — „Ja." — „De kisten moeten gewogen worden." — „Zij zijn gewogen; eene van haar, de delinquent, is zwaarder dan de andere." Het verschil wordt opgegeven, het is precies gelijk aan het gewigt van 100 pd. st.„Laat het anker ligten," zegt thans de geheimzinnige draad. De engelsche bank vergenoegde zich met de indische kompagnie voor de te veel afgezonden 100 pd. st. meer te debiteren. Zoo werd dus op veertig mijlen afstand de vergissing hersteld, zonder dat men noodig had de geldkisten te openen, en de geheele zaak duurde nog geen uur.

RUSLAND.

Uit Petersburg wordt een vreeselijk ongeluk gemeld, hetwelk de storm, die van 21 tot 23 Sept. in de Finsche golf woedde, heeft veroorzaakt. Een Russisch linieschip, dat Reval was uitgeloopen, is niet ver van het eiland Hogland omgeslagen, zonder dat de zich in de nabijheid bevindende schepen van de 1300—1500 menschen, die zich aan boord bevonden, een enkelen konden redden! De bemanning bestond uit 1000 man, waarvan 150 met familie. Alle hadden tot dusver te Reval gewoond en waren van plan, met het schip naar Kroonstad te verhuizen.

ASSEN, 8 October.

TELEGRAFISCHE BERIGTEN.

's Gravenhage, 8 Oct. Te Amersfoort is tot lid der Tweede Kamer der Staten-Generaal gekozen de heer *Asch van Wijck*.

Amsterdam. Woensdag, 7 Oct. Op de beurs van heden was de slotkoers der **effecten** als volgt:

Nederl. $2\frac{1}{2}$ pCt. $63\frac{1}{2}$ percent. Dito 4 pCt. 97 percent. — *Rusland* bij Hope en Comp. 1798 en 1815 5 pCt $104\frac{3}{4}$ percent. — *Oostenrijk* Nieuwe Metallieken 5 pCt. $85\frac{7}{16}$ percent.

Granen en Zaden.

Koolzaad onveranderd, op October f 471. — Raapolie lager, op zes weken f $46\frac{3}{4}$. — Tarwe stil, onveranderd, 131 ponds witbonte Poolsche f 400. — Rogge onveranderd, 119 ponds Petersburgsche f 185.

De in de laatste vergadering van den Raad dezer gemeente door Burgemeester en Wethouders aan den Raad aangebodene begrooting over de dienst van 1858 bevat aan inkomsten f 69.453.30^5 en uitgaven evenzeer f 69.453.30^5: onder de inkomsten worden gebragt een hoofdelijken omslag van f 6000-„, dus de helft hooger dan vroeger, en de verkoop van het overschietende veld, de zoogenaamde 33 ellen op 't Veeningerland, een gedeelte van 't stadsbosch aan den Witterweg, groot ongeveer 1 bunder, en een gedeelte van 't stadsbroek ten Noorden van den verlengden grootenlaan, groot ongeveer $2\frac{1}{2}$ bunder, alsmede het bedrag van drie geldleeningen, als 1o. groot f 12000-„, tot slot voor den Beilerstraatweg, 2o. groot f 12.500-„ tot betaling van de halve subsidie voor de Noordwillemsvaart en 3o. voor de kosten van den rijweg van de Oostercingel naar het ter Aardsche veld.

— Er worden thans wederom door Pruissische kooplieden in Friesland jongbeesten opgekocht, tegen zeer hooge prijzen, die naar Pruissen vervoerd worden, om daar tot fokbeesten te dienen. Jl. zondag zijn ongeveer 200 stuks Meppel gepasseerd.

— Bij Koninklijk besluit van den 21sten September 1857, n°. 37, is de heer *A. Magnin*, adjunct-commies bij het bestuur der provincie Drenthe en waarnemend inspecteur der jagt en visscherij aldaar, benoemd tot adsistent voor de dienst der Nederlandsche bezittingen ter Kuste van Guinea.

— Bij de j.l. Maandag gehoudene aanbesteding van de voeding en verdere benoodigdheden voor de gevangenen alhier over 1858 is aangenomen: het roggebrood per Ned. pond door *H. Veen* voor $7\frac{44}{100}$ cent, het tarwebrood per Ned. pond door *H. Koops* voor $13\frac{1}{2}$ cent, het wittebrood per Ned. pond door *H. Koops* voor 34 cent, aardappelen per 50 Ned. pd. door *J. M. Lezer* voor f 1.54. het rundvleesch per Ned. pd. door *F. J. van der Laan* voor 39 cent, het rundvet per Nederl. pond door *F. J. van der Laan* voor 78 cent, de boter per Ned. pond door *J. S. Breuking* voor 99 cent, de gort per Ned. pond door *F. Schuurman* voor $15\frac{72}{100}$ cent, de rijst per Ned. pd. door *J. S. Breuking* voor $19\frac{1}{2}$ cent, de geele en groene erwten per Ned. pond door *J. Vos* voor 14 cent, de groenten per Ned. pd. door A. *H. van der Wijk* voor $4\frac{1}{2}$ ct, het zout per Ned. pd. door *L. van Leer* voor 14 cent; de peper per Ned. pd. door *J. S. Breuking* voor $76\frac{1}{2}$ cent, de azijn per Ned. kan door *J. S. Breuking* voor 8 cent, de patentolie per Ned. kan door *J. Vos* voor 53 cent, de raapolie per Ned. kan door *J. Vos* voor 51 cent, de kaarsen per Ned. pond door *J. Vos* voor 83 cent, de groene zeep per Ned. pond door *J. S. Breuking* voor $40\frac{1}{2}$ cent, de koffij per Ned. pd. door *L. van Leer* voor f $1,02\frac{1}{2}$, de cichorei per Ned. pd. door *L. van Leer* voor 17 cent, de soda per Ned. pd. door *J. S. Breuking* voor 6 cent, de melk per Ned. kan door *T. Sikkens* voor 6 cent, het legstroo per 500 Ned. pd. door *J. M. Lezer* voor f 13 74, de lange turf per 10,000 stuks door *J. M. Lezer* voor f 32.45, de korte turf per mud door *J. M. Lezer* voor 36 cent.

— Volgens de uitkomsten van de uitbesteding van de voeding etc. der gevangenen alhier over 1858, zal het onderhoud van 100 gevangenen in dat jaar op slechts f 12 32 per dag, of op f„ — $12\frac{1}{2}$ per gevangene daags te staan komen.

— Door het Prov. Kerkbestuur van Drenthe zijn gisteren, na afgelegd examen, als candidaten tot de Heilige Dienst toegelaten de heeren *Kappers* van Groningen en *T. Buiter* van Zuidlaren.

— Bij de opening heden morgen van de stembriefjes, gisteren in het Hoofd-kiesdrict Assen ingeleverd ter verkiezing van een lid van de Prov. Staten van dit gewest, is gebleken, dat waren ingekomen 337 geldige stembriefjes en 3 van onwaarde. Stemmen hebben bekomen: *J. Prins* te Dwingelo 96, *M. A. van Roijen* te Vledder 27, Mr. *C. Hiddingh* te Assen 26, *J. van Konijnenburg* te Frederiksoord 26, *C. W. E. Kijmmell* te Smilde 20, *W. Timmer* te Beilen 19, *G. W. van Lemel* te Peize 18, Mr. *G. W. van der Feltz* te Assen en Mr. *J. T. Kijmmell* te Westerbork ieder 15, Mr. *L. Oldenhuis Gratama* te Assen en Jhr. *E. J. van Holthe* te Dwingelo ieder 12, Mr. *J. A. Tonckens* te Westervelde 9, *B. W. van de Sande Slot* te Zuidlaren 6, *H. Hofman* te Nijensleek 5, Mr. *S. Hellinga Tonckens* te Exlo en *H. Davids* te Vries ieder 4, terwijl op verschillende personen 2 en 1 stem zijn uitgebragt; zoodat er eene herstemming moet plaats hebben tusschen de heeren *J. Prins* en *M. A. van Roijen*

— Van wege het *Hoofdbestuur van de Nederlandsche Vereeniging tot bevordering van het christendom onder de Chinezen, te Amsterdam*, worden wij verzocht het volgende op te nemen:

In de *Drentsche Courant* van den 22 Sept. ll. werd de verhouding van het hoofdbestuur der Nederlandsche Vereeniging tot bevordering van het christendom onder de Chinezen tot den van die vereeniging uitgeganen zendeling, den heer *H. Z. Kloekers*, thans te Shanghai gevestigd, ter sprake gebragt. Om den aard der daarin vervatte mededeelingen op den waren prijs te doen schatten, zal het genoeg zijn te verwijzen naar een uittreksel uit het verslag van de Algemeene en openbare Vergadering van genoemde Vereeniging, gehouden te Nijmegen den 3 en 4 Junij 1857, en opgenomen in het IIIde deel van het tijdschrift *China:*

„Thans is aan de orde het doen van rekening door den Thesaurier. Deze begint met het doen van de volgende mededeeling:

„„De verhouding met *Kloekers*, wat de geldelijke aangelegenheden betreft, gaf aanleiding tot eenige botsing.

„„Onze Zendeling die zich, blijkens vele van hem ontvangene brieven, als de spil onzer Vereeniging beschouwt en van uit Shanghai onze handelingen ook op geldelijk gebied, meent te moeten bestieren, had zich aan het Hoofdbestuur beklaagd over het remitteren van zijn honorarium door middel van credieten van het huis *Baring Brothers en Comp.* aan mij geopend door de heeren *Hope en Comp.*; hij oordeelde dat deze wijze van betaling van zijn tractement èn nadeelig voor hem zelven èn schadelijk voor de kas der Vereeniging was. Ofschoon ik wist dat de ingeslagen weg kostbaar was, zoo hadden zich velerlei bezwaren opgedaan tegen elke andere wijze van overmaken van gelden, zoodat wij de tusschenkomst der hh. *Hope* zouden hebben blijven inroepen; de aanmerkingen van *Kloekers* deden ons echter besluiten op nieuw onderzoek te doen naar andere wegen, en wij schreven beurtelings naar Rotterdam (dat veel handel met Shanghai drijft). Hamburg, Berlijn en Barmen, doch ontvingen daarop geene voldoende aanwijzing; het overzenden van Spaansche matten zou ongetwijfeld het beste middel geweest zijn, doch de groote schaarschte dezer muntspecie belette den aankoop van eene genoegzame hoeveelheid, terwijl wij ook eenigzins huiverig waren om de risico van verloren gaan op ons te nemen.

„„Het bovenvermeld onderzoek had plaats ten vorigen jare en werd ik eindelijk in de maand September ll. in de gelegenheid gesteld om eene order tot uitbetaling aan *Kloekers* van f 2000 Ned Court. te geven naar Java door den heer *King* te Batavia, die vroeger aan andere personen in China met den meesten spoed en op voordeelige wijze, uitbetalingen voor mij had gedaan.

„„Door dit oponthoud was *Kloekers*, die op 1° Januarij 1856 circa 220 Dollars op rekening van zijn honorarium over 1856 in kas had, eenigen tijd zonder gelden gebleven, waarover hij zich bij een onlangs ingekomen schrijven zeer beklaagt. Daar hij echter vroeger wissels op mij had getrokken, veronderstelden wij, dat hij, bij het uitblijven van remises, van dat middel andermaal zou gebruik maken in geval van nood.

„„Inmiddels bleven wij naar gelegenheid omzien tot het regelmatig overmaken van zijn honorarium, en besloten, vooral met het oog op den staatkundigen toestand van China, weder een crediet te verkrijgen ten behoeve van onzen Zendeling. Mijne vrienden, de Heeren Hartsen, die met een aanzienlijk handelshuis te Shanghai in betrekking waren, stelden ons daartoe in de gelegenheid en met den mail van Maart jl stelde ik 500 Dollars en met dien van Mei 1000 Dollars ter beschikking van *Kloekers*, in wiens behoeften daardoor voorzien is tot ruim de helft van dit loopende jaar. Wij meenden, bij de onzekere kansen van den oorlog, die zich misschien niet enkel tot Canton zal bepalen, dat onze Zendeling eenig geld in voorraad behoorde te hebben, en hij niet door gebrek aan middelen, gedwongen zou kunnen worden om zijne standplaats te verlaten."""

„Terwijl nog verder aan het slot van genoemd Verslag in de opgave der uitgaven van de Vereeniging over het boekjaar van 1 Mei 1856 tot 30 Mei 1857 de volgende cijfers worden gevonden:

Aan den Zendeling *H. Z. Kloekers* te Shanghai:

Bedrag der 2 Crediet brieven bij de vorige rekening gereserveerd	f 3592,—
Over Java geremitteerd.	„ 2000,—
Crediet brieven ten bedrage van 1500 Dollars	„ 6000,—

toelichting:

Traktement van *Kloekers*:

1 jaar van Maart $185^5/_6$,	1200 Dollars.
1 „ „ „ $185^6/_7$,	1200 „
6 maanden tot ulto. Augustus 1857	600 „

Te zamen 3000 Dollars."

De onpartijdige lezer zie, vergelijke en oordeele!

" **Beilen, 7 Oct.** Men verneemt, dat *J. Oosterloo* voor zijne betrekking als onderwijzer te Wijster tegen November a. s heeft bedankt.

Oude Pekela, 6 Oct. De heer *J. C. Bakker* alhier heeft thans nog in vollen groei staan tuinboonen van Duitschen oorsprong, die later rijpen dan onze gewone, en waaraan zich peulen bevinden van 22 oude duimen lengte; in evenredigheid hunner lengte zijn zij echter zeer smal en holledig.

' **Donkerbroek, 2 Oct.** Het is nu acht dagen geleden, dat hier door sommigen des avonds omstreeks $7\frac{1}{2}$ uur, in de rigting van het noorden, aan de lucht een bijzonder lichtverschijnsel gezien werd. Wij hebben tot heden gewacht er melding van te maken, omdat wij hoopten, dat kenners van zaken er een beter berigt van zouden leveren dan wij in staat zijn te doen. In die hoop te leur gesteld, kunnen wij toch niet nalaten te berigten, wat wij gezien hebben. — Berigtgever dezes was óp weg naar zijne woning, en op het gezegde tijdstip ter plaats waar geene boomen beletten rond te zien. Toen gebeurde het, dat er plotselijk een licht aan den hemel verscheen, dat mij bijzonder trof, omdat ik op zulke verschijnselen geheel niet voorbereid was, en er ook geene bijzondere weerteekenen aan den hemel te zien waren, die zoo iets deden verwachten. Dat licht kwam te voorschijn als een vuurballetje, waaruit dadelijk eene treffende schittering ontsprong, terwijl er eenig geluid mede gepaard ging, niet ongelijk aan dat van een' zoogenaamden zwerver, vóór dezelve barst of springt. Na verloop van nagenoeg 5 à 6 seconden nam dit verschijnsel een' vorm aan, alsof van uit den vuurbal eene soort van vlam of staart voortkwam in eene regtstandige rigting naar omhoog en naar beneden, hetwelk nog 2 á 3 seconden duurde. Hierop ontsprong uit het verschijnsel eene soort van schicht, eenigzins gelijk aan een' bliksemschicht, welke insgelijks twee à drie seconden te zien was, en — de geheele vertooning was verdwenen.

' **3 Oct.** Als eene bijzonderheid in dit jaar-saizoen deelen wij mede, dat voor een paar dagen de heer *C. Bergsma*, burgemeester van Idaarderadeel, terwijl hij alhier jagende was, gevonden heeft ringel-duifeijeren, of eijeren van eene houtduif, alsmede jonge kievitten, die pas uit den dop waren. — Ook heeft de heer *F. Klooster*, lid van den Raad en landbouwer alhier, een jonge haas gevonden, die nog naauwelijks loopen kon.

REGTSZAKEN.

Arrondissements Regtbank te Assen.

7 Oct T. A. H' te Peize, wegens beleediging van een bedienend beambte en wegens moedwillige toebrenging van stooten, veroordeeld tot 1 maand gevangenisstraf, eene boete van f 8-„ en 2 boeten van f 15; — M. M. te Coevorden, wegens beleediging van een bedienend beambte, veroordeeld tot f 8-„ boete; — J. M. te Stadskanaal, bij verstek, wegens moedwillige mishandeling, veroordeeld tot 2 maanden cellulaire gevangenisstraf en f 8-„ boete; — B. S. te Vries, bij de Noord-Willemsvaart, wegens moedwillige mishandeling, veroordeeld tot 3 dagen gevangenisstraf; — P. F. te Zuidlaren, wegens verhindering van werkzaamheden van ambtenaren, welke zij krachtens de wet verrigten en wegens overtreding der wet op het personeel, ter zake van het eerste feit ontslagen van regtsvervolging, ter zake van het tweede feit vrijgesproken.

INGEZONDEN STUKKEN.

Algemeen is door de droogte dit jaar gebrek aan weide geweest; ook steller dezes had in het begin van Julij zijn gras op, — en in het laatst dier maand tot op heden heeft hij zich, hoewel het getal weidenden in hetzelfde land met een zesde slechts is ontlast, over vol-op weide te verheugen. Deze gunstige wending heb ik verkregen door het gemelde land, in verhouding tot een bunder met 135 Nederl. ponden guano te bestrooijen even voor en onder den regen in het begin van Julij. De hierdoor veroorzaakte uitgave is mij dubbel weder geworden door het overvloedige en welige gras.

H. R. MIDDEL.

Oude Pekela, 6 Oct.

ADVERTENTIEN.

WEHE den 29 September 1857. Heden middag te een uur overleed, na eene langdurige ziekte, in den ouderdom van ruim 36 jaren, GEZIENA HELENA OORTWIJN.

Zij liet mij na eene echtverbindtenis van ruim 6 jaren eene DOCHTER na, te jong, om het verlies te beseffen dat ons getroffen heeft.

J. DOORENBOS,
Med. en Art. Obst. Doctor.

De BURGEMEESTER der gemeente Dalen brengt ter kennis van de belanghebbenden, dat op den 27 September j.l. in de gemeentelijke schutstal zijn in bewaring gesteld **TWEE JONGBEESTEN**, waarvan de eigenaar tot heden *onbekend* is. Dezelve zijn omstreeks **1½ jaar** oud, het eene van kleur **roodbont geblest**, het andere **zwartbont**, overigens zonder brandmerk of merkbare teekenen.

De Eigenaar of Regthebbende wort opgeroepen dit VEE te lossen, terwijl hetzelve zal verkocht worden, wanneer dit binnen 14 dagen na deze bekendmaking niet is geschied.

Dalen, den 7 October 1857.

MR. J. A. TEN HOLTE.

JOCHEM J. KLOOSTER te *DONKERBROEK*, verlangt van stonden aan: een' **ongehuwden WEVERSKNECHT**, van de Chr. Afges. godsdienst of dezelve toegedaan en van goede getuigschriften voorzien. Adres als boven, brieven franco, doch liefst in persoon.

Daar onder de firma

THÖNE & COMP.

voor eenige dagen de nieuwe ***GLASFABRIEK***, staande te *STADS-KANAAL*, gemeente Onstwedde, is begonnen te werken, zoo nemen wij de vrijheid het geachte Publiek hierop opmerkzaam te maken, bevelende wij ons minzaam aan, belovende steeds eene prompte en soliede bediening, hoofdzakelijk in het ***leveren*** van in alle opzigten ***nette*** **HOLLANDSCHE HEELE-, HALVE- en KWART WIJN- en BIERFLESSCHEN, en MEDICIJNGLAS, enz.**

Adres: THONE en Comp
te
Stadskanaal.

Vermist:

Twee JONG-BEESTEN, een vaalbonte en een ligt-zwart-bonte, zonder merkbare teekens; uiterlijk Vrijdag j. l. hebben zij het weideland tusschen Taarlo en Loon verlaten. Die daarvan bescheid kan geven wordt vriendeverzocht, zulks ten spoedigste te doen aan den eigenaar E. BOELENS te Peelo.

DILIGENCE VAN *Assen* op *Groningen*,

des DINGSDAGS en VRIJDAGS.

De ondernemer J. KOOPS berigt, dat bovengenoemde ***dienst*** met **DINGSDAG den 13 October** aanstaande zal worden ***GESTAAKT***.

ALGEMEENE

POSTWAGEN-ONDERNEMING

Van Gend & Loos.

NIEUWE DIENST, TUSSCHEN *Groningen, Leeuwarden & Sneek.*

Vertrek van GRONINGEN, 's morgens te 10 uur.
" " SNEEK, 's morgens te 8 uur.
" " LEEUWARDEN naar GRONINGEN, circa 10 uur, na aankomst van SNEEK.

Vertrek van LEEUWARDEN naar SNEEK, circa 5 uur 's namiddags.

Gevende zulks de gelegenheid des morgens te zeven uur van ASSEN vertrekkende, direct door te kunnen reizen naar LEEUWARDEN en SNEEK.

LEES DIT.

BESTE AMERIKAANSCHE

Overschoenen

te bekomen bij

J. O. VAN HOUTEN.

De Notaris G. ATTEMA te Oldeberkoop zal, ten verzoeke van BUITINGA te Wolvega, namens de Erfgenamen van JACOB ALBERTS KROL en van deszelfs vrouw TJALTJE AUKES NIJHOLT, op VRIJDAG den 16 October 1857, des namiddags ten twee uren, ten huize van den Logementhouder L. W. DIJK aldaar, publiek bij provisionele toewijzing, presenteren te ***VERKOOPEN***:

De volgende VASTE GOEDEREN te Oldeholtpa, nabij den Grindweg:

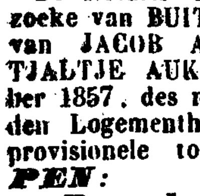

A. Eene ***ZATHE en LANDEN***, bestaande in beste **WEI-, BOUW- en HOOILANDEN**, benevens **HEIDEVELD** en **BOSCHGEWAS**, met **HUIZING en SCHUUR, VUUR- en VARKENSHOK, BRINK en TUIN**, groot volgens kadaster 20—47—78, — in 13 perceelen.

en B. Eene ***DITO***, bestaande insgelijks in beste **WEI-, BOUW- en HOOILANDEN, HEIDEVELD en BOSCHGEWAS**, met **ARBEIDERSHUISJE en TUIN**, onmiddelijk ten Westen van vorige; groot naar het Kadaster 21—67—38; — in 14 perceelen.

Te aanvaarden de ***Wei- en Hooilanden en Heidevelden*** bij de finale toewijzing, de ***Gebouwen*** den 12 Mei, en de ***Bouwlanden*** St. Jacobi in 1858.

Ten overstaan van den Notaris H. H. VAN LIER te Assen zal, op DONDERDAG den 15 October 1857, des avonds te acht ure, ten huize van den Logementhouder KUIPERS te Assen, publiek, *zonder nadere palmslag*, worden VERKOCHT:

Een arbeiders **HUISJE** en **TUIN**, staande en gelegen te Assen aan den *Kattengang*, kadastraal bekend in de gemeente Assen in Sectie A no. 1360 Tuin en no. 1359 Huis en Erf, toebehoorende aan A. REININK en H. HINGSTMAN te Assen.

Assen, 7 October 1857.

BEKENDMAKING.

BURGEMEESTER en WETHOUDERS der Gemeente Assen, doen te weten:

dat op ZATURDAG den 10 October aanstaande, des avonds te half zes ure, in het GEMEENTEHUIS bij enkele inschrijving zal worden AANBESTEED:

De levering van PATENT- en RAAPOLIE, benevens KAARSEN en KOUSJES voor de Straatverlichting en de verlichting van het Gemeentehuis, gedurende het jaar 1858, voorts van den voor den aanstaanden Winter benoodigden TURF tot verwarming der LAGERE SCHOLEN te Assen en Kloosterveen en het Gemeentehuis;

dit laatste artikel volgens MONSTER ten raadhuize met het INSCHRIJVINGSBILLET in te leveren.

Assen den 28 September 1857.

De Burgemeester,
VAN DER FELTZ.
De Secretaris,
KIJMMELL.

Ik Ondergeteekende verklaar hiermede, dat mijne Vrouw eenen geruimen tijd aan slechte spijsvertering geleden heeft, de genuttigde spijzen niet verdragen kon en altijd met maagpijnen en maagzuur geplaagd was. Men heeft haar allerhande middelen toegediend, doch alles bleef vruchteloos, tot wij eindelijk voor eenigen tijd eene bus **REVALENTA ARABICA** bij ELEVELD kochten. Het gebruik van dit meel is niet genoeg aan te prijzen. Binnen weinige dagen begon zij al beter en beter te worden en thans, na een paar dozen gebruikt te hebben, kan ik met een hart vol vreugde berigten, dat zij volkomen hersteld, gezond en vrolijk is.

JAN VAN SANTEN, *Mr. Bakker*,
buiten de Diezerpoort, te Zwolle.

Eene goede spijsvertering geeft eene goede gezondheid, en als men de beroemdste geneesheeren raadpleegt, verkrijgt men de overtuiging, dat zij het allen daaromtrent eens zijn:

Dat op weinige uitzonderingen na alle verouderde kwalen uit de eene of andere stoornis in de spijsvertering voortvloeijen.

Door de spijsverteringsorganen te versterken, derzelver verrigtingen te regelen en het bloed te zuiveren, geneest Dubarry's Revalenta de volgende ziekten:

Verstoppingen, maagkramp, maagpijn, hoest, aamborstigheid, diarrhaea, oprispingen, zuur, kolijk, zenuwziekten, koortsen, stuipen, vloed, zinkings, slijm, hartkloppingen, hoofdpijn, duizeling, graveel, vernaauwingen, maagkanker, scheurbuik, klieren, tering, rheumatische aandoeningen, griep, misselijkheid en braking.

Het is zonder tegenspraak de eenvoudigste en minst kostbare wijze van genezing. Gezond, voedend en krachtgevend kan zij alle andere spijzen vervangen. Men bereidt ze op verschillende wijzen voor ontbijt, tusschenuurtje, middagmaal en avondeten. Een maaltijd kost slechts 6½ à 10 Centen al naar gelang men eene groote of kleine Bus neemt.

Men zij op zijne hoede tegen nagemaakte soorten; de echte Revalenta van de Heeren BARRY DU BARRY en Co., 77 Regentstreet London, wordt verkocht door het Verkoophuis en deszelfs Dépôts en zijn de blikken bussen omwikkeld met omslagen waarop eene menigte attesten in de **Hollandsche** taal gedrukt staan.

In onderstaande Dépôts te verkrijgen.

Amsterdam, VERKOOPHUIS.
Assen, H. P. A. VAN GORCUM.
Coevorden, C. J. VAN DER SCHEER.
Meppel, A. JEULEN.
Gorredijk, S. G. ZWART.
Steenwijk, K. TIMMERMANS.
Hoogeveen, JAN VAN DER WOLDE Jr.

En in de bekende Dépôts in de andere steden.

BURGERLIJKE STAND.

Vries, 1—30 Sept. Geb.: Annechien, d. van Hendrik van Ringen en Henderkien Ubels; Markus, z. van Steven Thekes Flonk en Trientien Klaas Boelens; Janna, d. van Jan Pieters en Roelfien Bezuin; Wibbechien, d. van Engbert Tiekamp en Marchien Oosting; Andries, z. van Hendrik Pietersen en Jantien Barkhuis; Steven, z. van Freerk Mulder en Jantje Bussemaker. — Overl. Annechien Tjobbels, 1 m.; Albert Schuiling, echtgenoot van Hillechien Fokkens, 61 j. en 1 m.; Willemtien Oeben, 1 j. en 9 m.; Jan Smit, ongeh., 30 j. en 10 m.; Geert Doedens, echtgenoot van Jantien Popken, 36 j. en 1 m. Voorts is aangegeven een levenloos kind van het mannelijk geslacht van Harm Darwinkel en Jantje Boerma.

Eelde, 1—30 Sept. Ondertr. Jan Boskamp met Henderkien Holthuis; Jacob Keun met Trientien Bilk. — Geb. Hendrik, z. van Hinderkien van der Woude. — Overl. Hindrik Hassels, 1 j. en 5 m.; Jan Akkerman, ruim 7 m.; Hillechien Tolner, echtgenoot van Diele Biemold, 41 j.; Aaltien Boer, ongeh., 56 j.; Jan Meulman, echtgenoot van Roelfien Nijdam, ruim 46 j. en 10 m.; Geertien Steringa, ruim 4 j. en 4 m.

MARKTBERIGTEN.

GRONINGEN, 5 October.

Tarwe, Jarige	70 ℔	/	8.75
" Oml.	68	"	8.20
dito.	70	"	8.80
" " Old.	68	"	8.00
" " "	70	"	8 60
Rogge, Oude	64	"	5.95
" "	66	"	6.45
" Nieuwe	68	"	7.15
Haver, N. dikke	40	"	4.10
" "	42	"	4.30
" Voer	36	"	3.65
" "	40	"	4.05
" Zwarte	36	"	3.65
" "	38	"	3.85
Garst, N. wint.	54	"	5.70
" " "	56	"	6.10
" " zomer	56	"	0.00
" " knob.	60	"	6 50

Boekweit, zand 64	N.pd. /	[illegible]	
" " 66	"	"	
" n. zwarte 66	"	"	
" veen 64	"	"	
Paardeboonen.. /	8.25	à	[illegible]
Groene Erwten. "	00.00	à	00
Graauwe " "	00.00	à	00
Koolzaad . . . /	13.00	à	14
Gort, grove . "	10.50	à	10
Gort, parel , "	13.00	à	15
Olie, raap p. vat "	46.00	à	00
Raapkoeken..		à	—
Lijnkoeken . . .	—.—	à	—
Boter 1ste soort /	47.00	a	00
Boter 2de " /	45.00	a	00

Tarwe tot vorige prijzen met geringe kooplust. — Rogg Boekweit genoegzaam in een doen. — Gerst aan pelder iets hooger afgaande. — Haver slap. — Dikke 20 ct., Bl Voerhaver 15 ct. en Zwarte 5 ct. lager afgegeven. — Boo als voren. — Koolzaad slap en bijna niet in omgegaan. Gort als genoteerd verkocht.

STEENWIJK, 5 Oct. Rogge / 7.75 a / 8.20. — Bo weit f 5.50 a f 7.50. Boter per 1/8 v. f 25.00 a 00.00.

OLDEMARKT, 3 Oct. Boter 1/4 v. / 52.50.

HEERENVEEN, 3 Oct. Rogge / 7.87½. Boter per ¼ f 52.50.

NOORDWOLDE, 1 Oct. Rogge f 7.75 a f 8.35. — Bo weit f 7.75 a f 8.30. — Boter per N. ℔ / 1.05 a / 1.13.

OOSTERWOLDE, 5 Oct. Rogge f 8.60 tot f 8 aanvoer 7 mud. Zandboekweit f 8.90 a f 6.90; aanvoe mud. Veenboekweit f 7.20 a f 6.00; aanvoer 144 mud.

COEVORDEN, 5 Oct. Rogge / 8.00. Boekweit / 6 Boter / 1.00 per N. ℔.

AMSTERDAM, 5 Oct. Zwolsche BOTER f 54 a 57. Kamper-Eilands HOOI f 25 a 27. — TARWE tot nageno vorige prijzen aan consumtie; 131 ℔ jarige witb. Poolsc f 400 bij partij; 130 ℔ dito f 390, 391 bij partij; 156/2 jarige Bovenl. Ris f 340; 132 ℔ witte Nassaudietsche f 34 130 ℔ nieuwe Eijerlandsche f 330 bij partij; 131 ℔ Kuban f 350; 122 ℔ jarige Oost-Friesche f 245. — ROGGE m veel handel tot iets hoogere prijzen; 122, 123, 124 ℔ Pruis sche f 208, 212, 215; 125 ℔ ligt gedroogde dito f 214; 1 ℔ Anclammer f 213; 123 ℔ Rostocker f 208; 122 ℔ Belgisc f 210; 117, 118, 119, 120 ℔ Petersburger f 181, 183, 18 f 187. — GARST iets lager; 109 ℔ Pommer f 200. — HA VER en BOEKWEIT zonder handel. — KOOLZAAD la afgegeven; op 9 vat. Olie in Oct. £ 78½; Nov. £ 80½; Ap £ 83. — LIJNZAAD f 7½ lager; 102, 103 ℔ Archan f 355. — RAAP- en LIJNOLIE flaauw. Raapolie op 6w. f 47 Vlieg. f 46½; 1o. Nov. f 46¼, 45⅞; Dec f 46½, ⅛; M f 47, 46¾. Lijnolie op 6w. f 46; Vliegend f 44¾, 45; 1 Nov. f 44¼, 44; Dec. f 43¾, ¼; Voorjaar f 43½, 42¾. HENNEPOLIE op 6w. f 49¾; Vliegend f 48½. — RAA KOEKEN per 1040 stuks f 90 a f 95. — LIJNKOEKEN p 104 stuks f 11½ a f 14½.

SCHIEDAM, 3 Oct. MOUTWIJN f 20½ per vat conta voor benoodigden besteed. — JENEVER 100 pct. Amst. pro f 24½ a f 25 per vat contant.

233ste STAATS-LOTERIJ. 5de KLASSE.

13de Lijst. Nos. 2991 en 9101 ieder f 400. Nos. 28 13273 en 14450 ieder f 200. Nos. 154, 623, 3097, 877 12293, 15026 en 15271 ieder f 100.

VEEMARKTEN.

GRONINGEN, 6 Oct. Ter veemarkt was heden een tame lijke aanvoer. De beste vroegmelkte koeijen waren gezocht geldende van f 120 tot f 170, vetten van 23 tot 25 ct. de 5 ons; schapen ruim ter markt gebragt, evenwel met weinig handel, van f 6 tot f 16; varkens tamelijk aan en veel verkocht, van f 8 tot f 30 à f 45.

— Op de gisteren gehouden paardenmarkt waren weinig paarden aangebragt en was de kwaliteit slecht, zoodat er bijna niets is omgegaan.

LEEUWARDEN, 2 Oct. Aangevoerd 600 runderen, waar van 300 vetten, de overige melk- en kalfkoeijen; 100 vette kalveren, 700 schapen en ca. 400 varkens en biggen; in alle soorten was de handel wel zoo levendig als l.l. Vrijdag. Er waren tevens 25 à 30 paarden en veulens ter markt.

LONDEN, 2 Oct. De veemarkt heeft zich op den vorigen stand goed gesouteneerd.

5 Oct. De aanvoer ter veemarkt bestond uit 5746 runderen, 218 kalveren en 22,300 schapen, die allen veel lager in prijs waren.

PRIJSCOURANT DER EFFECTEN.
AMSTERDAM, 1857.

	pct.	5 Oct.	6 Oct.
Nederl. W. S.	2 1/2	63 1/2	63 9/16
" "	3	76 1/16	76 1/16
" "	4	97 1/16	97 1/16
Amort. Synd.	3 1/2	91	91
Handelm.	4 1/2	150 1/4	150 1/4
O. I. Leening	4	95 3/8	95 1/2
Aand H.Spw.			
Aand.R.Spw.	4 1/2	100	100
Ned. B.			
Maats. Weld.		63 1/4	
Rusland,			
Obl. Hope	5	104 3/4	105
Dito 1831/33	5	94 5/8	94 5/8
Cert. 1840	4	86 1/4	
" Stieglitz	4	86	86
Cert. v. Ass.	6		67 1/4
Polen,			
Aand. fl. 500	/	155 1/2	155 1/2
Obl.	4	80 1/8	80 1/8

	pct.	5 Oct.	6 Oct.
Spanje, Obl.	1 1/2	25 3/8	25 1/4
Obligatien	3	42 9/16	42 1/2
Binnenl.	3	37 9/16	37 1/16
Amortisable	6		6 1/16
Bewijz. Coup.			5 3/4
Oostenrijk,			
Oblig. Goll	5		76 1/4
" "	4	61 1/8	61 1/4
" Metal.	5	74 1/2	73 3/16
" " N.	5		
" Nation.	5	75 9/16	75 5/16
" "	2 1/2	38 1/4	38 1/8
Belgie, Cert.	2 1/2		
Rothschild	2 1/2	52	52
Portug., Obl.	3	45 1/16	45
Brazilien	5	99 1/2	99 1/2
Weener aandeelen	4	315	314 1/2

5 Oct. De markt was algemeen merkelijk flaauwer gestemd; verkoopen, voor duitsche rekening, werkten daartoe mede.

6 Oct. Bij vernieuwing was de markt algemeen flaauwer gestemd.

GEDRUKT BIJ **GRATAMA**, te Assen.